

**Република Србија
ВИШИ СУД У НЕГОТИНУ
1 Гж. 382/19
Дана: 27.12.2019. године
Неготин**

Виши суд у Неготину, као делегирани суд, на основу решења Врховног касационог суда Р 5643/2019 од 13.06.2019. године, у већу састављеном од судија: Слађане Марковић, председника већа, Душана Царановића и Томислава Милојковића, чланова већа, у правној ствари тужиоца Властимира Стојковића, из Београда, ул. Кисела вода бр. 23, чији је пуномоћник Јово Борић, адвокат из Београда, ул. Јермонтова бр. 19/6, против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Београд, ул. Др. Александра Костића бр. 9, ради исплате, вредност спора 168.527,73 динара, решавајући по жалби тужиоца, изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду 18П.3324/17 од 30.11.2017. године, у седници већа одржаној дана 27.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ, пресуда Првог основног суда у Београду 18П.3324/17 од 30.11.2017. године, у ставу 2. и 3. изреке, те се предмет ВРАЋА првостепеном суду на поновно суђење у укинутом делу.

Образложење

Пресудом првостепеног суда, ставом првим изреке одбијен је приговор пресуђене ствари.

Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавеже туженог да му на име мање исплаћених месечних износа пензије за период од 01.01.2008. године, до 31.05.2017. године, исплати укупно 168.527,73 динара, и то износе и на начин како је ближе наведено у том делу изреке пресуде, са законском затезном каматом на сваки од наведених новчаних износа почев од 6-тог дана наредног месеца за претходни месец, па до коначне исплате.

Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова спора.

Против наведене пресуде благовремено је изјавио жалбу тужилац, преко пуномоћника-адвоката, побијајући исту у ставу 2. и 3. изреке, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је доставио одговор на жалбу тужиоца.

Виши суд је размотрио целокупне списе предмета првостепеног суда заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу одредбе чл. 386. ЗПП-а (Сл. гл. РС бр. 72/11, 49/13, 74/13, 55/14 и 87/18) у побијаном делу, па је нашао да је ваљало одлучити као у изреци овог решења, са следећих разлога:

Побијану пресуду овај суд је ценио у смислу одредбе чл. 479. ЗПП-а, јер се у конкретном случају ради о спору мале вредности.

Према стању у списима, произилази да је тужилац поднео тужбу против туженог, те тужбеним захтевом тражио да суд обавеже туженог да за утужени период исплати тужиоцу утужени износ са траженом каматом, наводећи да тужиоцу као кориснику војне пензије тужени није извршио усклађивање и исплату другог редовног (годишњег усклађивања за 2007. годину) почев од 01.01.2008. године, па надаље. Вештачењем од стране вештака економско финансијске струке Божидара Ждрављевића, током првостепеног поступка утврђено је да је војним и цивилним пензионерима током 2007. године, извршена два усклађивања пензија и да им је од 01.01.2008. године, извршено ванредно усклађивање пензије, те да је цивилним пензионерима два редовна усклађивања пензија за 2007. годину и ванредно усклађивање у висини од 11,06% почев од 01.01.2008. године, извршено и исплаћено, док из разлике збира признатих усклађивања пензија војних пензионера 18,47% и збира усклађених и исплаћених пензија 14,26% математички је јасно да војним пензионерима није извршено усклађивање и исплата пензија у висини од 4,21% почев од 01.01.2008. године. Наиме, из налаза и мишљења вештака утврђено је да су пензије корисницима војних пензија до 31.12.2011. године, усклађиване на основу Закона о Војсци Југославије, а да право на усклађивање по том основу (чл. 261. Закона о Војсци Југославије) је стечено два пута током 2007. године и то први пут Одлуком Министра Одбране објављене у Службеном војном листу бр. 14/2007 од 12.07.2007. године, у висини од 3,20%, које усклађивање је у примени од 01.07.2007. године, а други пут је усклађивање стечено Одлуком Министра одбране о вредности бода, односно вредности коефицијента за обрачунавање плате и других новчаних примања професионалних војника и цивилних лица у Војсци Србије бр. 3614-6 од 31.08.2007. године и Одлуке Министра одбране о усклађивању војних пензија за 2007. годину бр. 10506-3 од 20.03.2008. године, у висини од 4,21% а која је у примени од 01.01.2008. године, те да је тужилац 01.01.2008. године, стекао право на два усклађивања пензије и то редовно-годишњег за 2007. годину у висини од 4,21%, сагласно чл. 261. Закона о Војсци Југославије и ванредног у висини од 11,06%, сагласно чл. 73. и чл. 75. Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању. Из изјашњења наведеног вештака на поднесак туженог од 10.07.2017. године, утврђује се и да према вештаку и његовом налазу не постоји никаква контрадикторност јер чињеница је да је тужилац у току 2007. године, стекао право на два (редовна) усклађивања, а да му је током те године, извршено усклађивање и исплата једног усклађивања (доспело на исплату 01.07.2007. године у висини од 3,20%) док је од усклађивања која су доспела на исплату 01.01.2008. године (4,21% и 11,06%) извршено усклађивање у висини од 4,21% и 6,57%, па од припадајућих усклађивања и исплата није извршено усклађивање и исплата у висини од 4,21%, а остављено је суду на оцену да ли се ради о другом редовном, односно годишњем усклађивању за 2007. годину или о делу ванредног усклађивања.

Првостепени суд је, одлучујући о тужбеном захтеву тужиоца, донео побијану пресуду као у ставу 2. изреке, те у датим разлозима побијане пресуде, позивајући се на одредбе чл. 193. ст. 1. Закона о Војсци Србије, као и на одредбу чл. 5. Уредбе о начину остваривања и престанку права из пензијског и инвалидског осигурања (Сл.лист СРЈ 36/94, 42/02) наводи да не постоји основ за накнаду траженим тужбеним захтевом, са разлога што је увећање по основу другог редовног усклађивања корисника војних пензија за 2007. годину, аутоматски примењено на све пензионере почев од 01.01.2008. године, па и за пензију тужиоца, те да је свим осталим пензионерима, наведено ванредно усклађивање решењем од 25.01.2008. године, извршено управо у односу на податке о пензији за претходну 2007. годину.

Одредбом чл. 193. ст. 1. Закона о Војсци Србије (Сл.гл.РС 116/07....36/18) предвиђено је да усклађивање износа пензија војних осигураника остварених до дана ступања на снагу овог закона, као и пензија остварених по ступању овог закона на снагу, врши се по динамици и на начин утврђен законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање.

Ставом 2. истог члана закона, предвиђено је да Влада Републике Србије у року од 90 дана, од дана ступања на снагу овог закона, донеће акт којим ће уредити начин, поступак и динамику измирења доспелих, а неизмирених обавеза према корисницима војних пензија, које су настале по прописима из пензијског и инвалидског осигурања војних осигураника, до ступања на снагу овог закона.

Одредбом чл. 197. ст. 1. истог Закона, предвиђено је да даном ступања на снагу овог закона, престаје да важи Закон о Војсци Југославије.

Ставом 2. истог члана закона, предвиђено је да до доношења прописа о војној обавези, социјалном, здравственом и пензијском и инвалидском осигурању, професионалних војних лица остају на снази одредбе Закона о Војсци Југославије ближе наведене у том ставу члана закона, притом што у истом није наведена одредба чл. 261. Закона о Војсци Југославије којом се регулише усклађивање пензија и других примања, како је ближе наведено у том члану закона.

Одредбом чл. 198. истог закона предвиђено је да овај закон ступа на снагу 01. јануара 2008. године.

Како је у конкретном случају друго редовно усклађивање пензија професионалних војника и цивилних лица у Војсци Србије, извршено одлуком Министра Одбране ИНТ бр. 3614-6 од 31.08.2007. године, те самим тим од 01.09.2007. године, иста лица су стекла право на друго редовно усклађивање пензије, дакле пре ступања на снагу Закона о Војсци Србије (Сл.гл.РС бр. 116/07...36/18), па имајући у виду да из налаза и мишљења наведеног вештака произилази да је у 2007. години, извршено једно редовно усклађивање за кориснике војних пензија, а да су се услови за друго редовно усклађивање стекли 01.01.2008. године, у износу од 4,21%, на основу Одлуке о усклађивању војних пензија за 2007. годину, које је донео Министар Одбране (Одлука бр. 10506-3 од 20.03.2008. године) па имајући у виду напред наведене законске одредбе, а посебно став 2. члана 193. Закона о Војсци Србије о коме првостепени суд не даје разлоге, те како ниједном законском одредбом Закона о Војсци Србије није регулисано да престанком важења Закона о Војсци Југославије, престају права стечена на основу одредбе чл. 261. тог Закона, па и право стечено 01.09.2007. године, на основу наведене Одлуке Министра Одбране од 31.08.2007. године, то побијана пресуда у наведеном делу не садржи јасне и потпуне разлоге о битним чињеницама да би се њена законитост и правилност могла испитати, а дати разлози су нејасни и неразумљиви, чиме је учињена битна повреда поступка из одредбе чл. 374. ст. 2. тач. 12. ЗПП-а, на

коју се основано жалбом указује, а због чега је побијана пресуда у ставу 2. изреке, морала бити укинута.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити напред наведену битну повреду поступка на коју је указано овим решењем, те имајући у виду напред изложено, правилном применом закона, донети правилну и на закону засновану одлуку о тужбеном захтеву тужиоца.

Истовремено, укинута је одлука првостепеног суда у погледу трошкова поступка, јер је иста у зависности од коначног исхода спора по овој правној ствари.

Са напред изложеног, а на основу одредбе чл. 391. ст. 1. ЗПП-а, одлучено је као у изреци овог решења.

Председник већа-судија
Слађана Марковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дијана Филицановић

